

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ - ਨੰਬਰ ਨੌਂ

ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਕਥਾ: ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਅਤੇ 144,000 ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਭੂਮਿਕਾ

Jeff Pippenger
2023-11-01

ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਪੁਸਤਕ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਆਇ ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਛਿਆਸਠ ਤੱਕ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ ਯਸਾਯਾਹ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਰਣਨ, ਇੱਕ ਐਸੀ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੱਚਾਈਆਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਜੋ ਹੁਣ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਖ-ਕਾਲ ਦੇ ਸਮਾਪਤੀ ਵੱਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦਿਆਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪੁਸਤਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਉਸ ਤੱਤ ਬਾਰੇ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਉਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਕਿਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਹੀ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਂਦਾ ਆਇਆ ਹੈ? ਮੈਂ ਹੀ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ, ਪਹਿਲਾ, ਅਤੇ ਆਖਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ; ਮੈਂ ਹੀ ਉਹ ਹਾਂ। ਯਸਾਯਾਹ 41:4।

ਯਸਾਯਾਹ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੋ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੈ।

ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਰਾਜਾ ਯਹੋਵਾਹ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੈਨਿਆਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: ਮੈਂ ਹੀ ਪਹਿਲਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੀ ਆਖਰੀ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਮਾਨ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਪੁਕਾਰੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਠਹਿਰਾਏ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ? ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ। ਨਾ ਡਰੋ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਭੈਭੀਤ ਹੋਵੋ; ਕੀ ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ? ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਮੇਰੇ ਗਵਾਹ ਹੋ। ਕੀ ਮੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੈ? ਹਾਂ, ਕੋਈ ਚੱਟਾਨ ਨਹੀਂ; ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਯਸਾਯਾਹ 44:6-8.

ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਕਥਾ ਉਸ ਸਾਂਤਵਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਆਗਮਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪੂਰਤੀ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਮੇਰੀ ਸੁਣੋ, ਹੇ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਧਰਮ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗੇ ਹੋ, ਹੇ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਖੋਜਦੇ ਹੋ: ਉਸ ਚੱਟਾਨ ਵੱਲ ਤੱਕੋ ਜਿੱਥੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੱਟੇ ਗਏ ਹੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਖੱਦ ਦੇ ਖੋਹ ਵੱਲ ਜਿੱਥੋਂ ਤੁਸੀਂ ਖੋਦੇ ਗਏ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅਬਰਾਹਾਮ ਵੱਲ ਤੱਕੋ, ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਵੱਲ ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਣਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਬੁਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਸਿਓਨ ਨੂੰ ਸਾਂਤਵਨਾ ਦੇਵੇਗਾ: ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਜੜੇ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਤਵਨਾ ਦੇਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਉਜਾੜ ਨੂੰ ਏਦਨ ਵਰਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਬਾਨ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਬਾਗ ਵਾਂਗ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ; ਉਸ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਮਿਲਣਗੇ, ਧੰਨਵਾਦ ਅਤੇ ਸੁਰਮਈ ਗੀਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼। ਯਸਾਯਾਹ 51:1-3.

ਸੰਤਵਨਾਕਰਤਾ ਜੁਲਾਈ 2023 ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਵਰਣਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਕ ਹੋਰ ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਦਾ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲਾ ਇਤਿਹਾਸ "ਏਮੇਤ" ਦੀ ਬਣਤਰ ਹੈ, ਜੋ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ, ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਅੱਖਰਾਂ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ਼ਹਿਰ ਵੱਲੋਂ ਕੋਲਾਹਲ ਦੀ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼, ਮੰਦਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼, ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਜੋ ਆਪਣੇ ਵੈਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਾ ਚੁਕਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ 66:6.

ਯਸਾਯਾਹ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੋਰ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਕੀ ਹੈ।

ਤੂੰ ਮਾਪ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਕਰੋਗਾ; ਉਹ ਪੁਰਬੀ ਹਵਾ ਦੇ ਦਿਨ ਆਪਣੀ ਕਠੋਰ ਹਵਾ ਨੂੰ ਰੋਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ 27:8.

ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਉਸ ਸੁਨੇਹੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਹੈ, ਜੋ ਪਿਤਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਹ ਗਬਰੀਏਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਹ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖ ਕੇ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਆਖਰੀ ਕਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਤੱਕ ਆ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਸੂਰਜ ਨਾਲ ਓੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਨਾਲ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਸਾਯਾਹ ਇੰਨੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਰਥਾਤ, ਮਸੀਹ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਅਚਰਜ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ; ਇੱਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੂਰਜ ਨਾਲ ਓੜ੍ਹੀ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਚੰਦ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠਾਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਮੁਕਟ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋ ਕੇ ਚੀਖਦੀ ਸੀ, ਜਨਮ-ਪੀੜ ਵਿੱਚ ਤੜਫਦੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਜਣੇ ਲਈ ਦੁਖੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਚਰਜ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ; ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਲਾਲ ਅਜਗਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਸੱਤ ਸਿਰ ਅਤੇ ਦਸ ਸਿੰਗ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਸੱਤ ਮੁਕਟ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪੁੰਛ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਤੀਜਾ ਹਿੱਸਾ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਅਜਗਰ ਉਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਖੜਾ ਸੀ ਜੋ ਜਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬੱਚਾ ਜਣੇ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਲਵੇ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ, ਅਰਥਾਤ ਨਰ-ਬਾਲਕ, ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਲੋਹੇ ਦੇ ਡੰਡੇ ਨਾਲ ਸਭਨਾਂ ਕੌਮਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਬਾਲਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਕੋਲ ਉਠਾ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 12:1-5।

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਬਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਇਸਤਰੀ ਸਾਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੌਰਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਜਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਗੋਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਵਾਚਿਕ ਪ੍ਰਜਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਗੋਤ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਪੂਰਵਰੂਪ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਚੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਉਹ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਚੋਲੇ, ਆਧੁਨਿਕ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉੱਤੇ ਉਹੀ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੇਰੀ ਵੀ ਸਨ। ਦੋ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਗਵਾਹ ਮਿਲ ਕੇ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹ ਕਾਇਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਦੇ ਹਨ।

ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਉਹ ਝੰਡਾ ਵੀ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਹੀ ਝੰਡਾ ਹਨ ਜੋ ਸੁੱਕੀਆਂ ਮਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਘਾਟੀ ਸੀ, ਜੋ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਸਦੋਮ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਨੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਉਹੀ ਝੰਡਾ ਹਨ, ਜੋ ਤਾਜ ਦੇ ਪੱਥਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਝੰਡ ਵਾਂਗ ਬਚਾਏਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੁਕਟ ਦੇ ਪੱਥਰਾਂ ਵਾਂਗ ਹੋਣਗੇ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਧੁੱਜੇ ਵਾਂਗ ਉੱਚੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਜ਼ਕਰਯਾਹ 9:16।

ਝੰਡਾ—ਅਰਥਾਤ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ—ਪੱਥਰ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਹੈ।

ਅਤੇ ਸਭ ਨੇ ਉਹੀ ਆਤਮਿਕ ਪਾਨ ਪੀਤਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਆਤਮਿਕ ਚੱਟਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਪੀਂਦੇ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਦੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਚੱਟਾਨ ਮਸੀਹ ਸੀ। 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10:4.

ਮਸੀਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਪੌਲੂਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਉਹ "ਜੀਉਦਾ ਪੱਥਰ" ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਵੀ "ਜੀਉਦੇ ਪੱਥਰ" ਹਨ।

ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆ ਕੇ, ਇੱਕ ਜੀਉਂਦੇ ਪੱਥਰ ਵਾਂਗ, ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਸਵੀਕਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਪਰੰਤੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅਨਮੋਲ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜੀਉਂਦੇ ਪੱਥਰਾਂ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਘਰ ਵਜੋਂ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਯਾਜਕੀ ਵਰਗ ਹੋ ਕੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਮਨਭਾਵਨ ਆਤਮਿਕ ਬਲੀਆਂ ਚੜ੍ਹਾਓ। 1 ਪਤਰਸ 2:4, 5.

ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਵਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਮੁਕੁਟ ਦੇ ਰਤਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਉਹ ਮੁਕੁਟ ਆਪ ਹੀ ਹਨ।

ਸਿਓਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਚੁੱਪ ਨਾ ਰਹਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਨਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਧਰਮਿਕਤਾ ਚਮਕ ਵਾਂਗ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਉੱਧਾਰ ਜਲਦ ਹੋਏ ਦੀਵੇ ਵਾਂਗ ਨਾ ਦਿਸੇ। ਅਤੇ ਜਾਤੀਆਂ ਤੇਰੀ ਧਰਮਿਕਤਾ ਵੇਖਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜੇ ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ; ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਤੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਮੁਕੁਟ ਵੀ ਹੋਵੇਂਗੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰਾਜਸੀ ਤਾਜ। ਯਸਾਯਾਹ 62:1-3.

ਮਸੀਹ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਵਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਉਹ ਚੱਟਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ "ਪੱਥਰ" ਹਨ। ਉਹ "ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਮੁਕੁਟ" ਹਨ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਮੁਕੁਟ ਹੈ।

ਉਸ ਦਿਨ ਸੈਨਾਵਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਅੰਸ਼ ਲਈ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਮੁਕੁਟ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਤਾਜ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਈ ਨਿਆਂ ਦੀ ਆਤਮਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਫਾਟਕ ਤੱਕ ਮੋੜਦੇ ਹਨ। ਯਸਾਯਾਹ 28:5, 6.

ਸ਼ੁਰੂ ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਬਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਇਸਤ੍ਰੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਵਿੱਚ ਸੀਨਾ ਪਹਾੜ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕਥਾ ਤੱਕ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਵਾਚਾਕ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਜਨਮ ਉਹਨਾਂ ਸੁੱਕੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਪਈਆਂ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ ਕਤਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਦੋ-ਪੜਾਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਿਸ ਦੀ ਇਜ਼ਕੀਏਲ ਸੈਂਤੀ ਬੜੀ ਸੰਖੇਪਤਾ ਨਾਲ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਆਦਮ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ 'ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਲੇਖਿਤ' ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਆਦਮ ਨੂੰ ਦੋ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਗਢਿਆ ਗਿਆ, ਫਿਰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸੁਆਸ ਫੁਕਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਇਜ਼ਕੀਏਲ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਵਲੋਂ ਆਏ ਸੁਆਸ ਨੇ ਸੁੱਕੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਆਦਮ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਪੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਵਜੋਂ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਉਸ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਮੌਤ ਦੀ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਵਾਲੀ ਉਸ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮੁਰਦਾ ਪਏ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਉਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਵੱਲੋਂ ਜਨਮੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੇ "ਪੁੱਤਰ-ਸੰਤਾਨ" ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ, "ਜਿਸ ਨੇ ਲੋਹੇ ਦੀ ਛੜੀ ਨਾਲ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਸੀ।" ਇਤਿਹਾਸ ਭਰ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਬਾਰੂਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਉਹੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਅਰਥ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦੋ "ਪਹਾੜ" ਦਾ ਹੈ।

"ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਇੱਕ ਮੁਹਰਬੰਦ ਪੁਸਤਕ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਪੁਸਤਕ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਭੁਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਲੇਖਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਨ, ਰਹੱਸਮਈ ਅਤੇ ਅਬੁਝ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਉਹੀ ਲੜੀ ਮੁੜ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕੁਝ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਮਹੱਤਵ ਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ।" Manuscript Releases, volume 9, 8.

ਜੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਉਹੀ ਲੜੀ ਦਾਨੀਏਲ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਉਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ ਉਹ ਪੱਥਰ, ਜੋ ਬਿਨਾ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਪਹਾੜ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਤਰਸ ਦੇ “ਜੀਉਂਦੇ ਪੱਥਰ” ਹਨ, ਜੋ “ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਘਰ, ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਜਾਜਕਾਈ ਵਜੋਂ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ,” ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ ਉਹ ਪੱਥਰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਪਹਾੜ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨੀਂ ਆਕਾਸ਼ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਇੱਕ ਐਸਾ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਕਦੇ ਨਾਸ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਰਾਜ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰਕੇ ਨਾਸ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਦਾ ਲਈ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਤੂੰ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪੱਥਰ ਬਿਨਾ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਪਹਾੜ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਲੋਹੇ, ਪਿੱਤਲ, ਮਿੱਟੀ, ਚਾਂਦੀ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਨੂੰ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਮਹਾਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣੂ ਕਰਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ ਹੋਣਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਪਨਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਟੱਲ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ 2:44, 45.

ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਅੱਧੀ ਗਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪੱਥਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਰਾਜ ਨੂੰ ‘ਕਾਇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ’।

“ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸੁੱਧ ਹਨ—ਤਦ ਸਭ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ।

“ਜਦੋਂ ਚਾਰ ਦੂਜੇ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ, ਤਾਂ ਮਸੀਹ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਜੋ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਸੀਹ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗਾ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ, ਯਿਸੂ ਦੇ ਲਹੂ ਰਾਹੀਂ, ਸਭ ਹੀ ਜੇਤੂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਸਵਰਗ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਰੁਚੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।” Spalding and Magan, 3.

ਇਸਲਾਮ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਂ ਛੱਡੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਸੀਹ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਘਟਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਚਾਰ ਆਤਮਿਕ ਰਾਜਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਪਹਿਲੇ ਚਾਰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਰਾਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਬਾਬਲ, ਮਾਦੀ-ਫਾਰਸ, ਯੂਨਾਨ ਅਤੇ ਰੋਮ, ਆਤਮਿਕ ਬਾਬਲ, ਮਾਦੀ-ਫਾਰਸ, ਯੂਨਾਨ ਅਤੇ ਰੋਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਆਤਮਿਕ ਬਾਬਲ ਸੋਨੇ ਦਾ ਸਿਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ 1798 ਵਿੱਚ ਘਾਤਕ ਘਾਵ ਲੱਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਨੂੰ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਲਈ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਸੱਤਾ ਤੋਂ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਜਗਰ, ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੀ ਤਿੰਨ-ਪੱਖੀ ਏਕਤਾ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅੱਠਵੇਂ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਭ ਆਤਮਿਕ ਰਾਜਿਆਂ ਤੋਂ ਮਿਲ ਕੇ ਬਣੇਗੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਮਾਇੰਦਗੀ ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਦੀ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਾਲੀ ਮੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਰੂਪ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਪੁਨਰਜੀਵਿਤ ਰੂਪ, ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਚਾਰ ਆਤਮਿਕ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਸੋਨੇ ਦਾ ਸਿਰ ਹਨ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ, ਚਾਰ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਆਤਮਿਕ ਮਾਦੀ-ਫਾਰਸ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ, ਚਾਰ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤੀਜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਆਤਮਿਕ ਯੂਨਾਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਇਹ ਸਭ ਅਜਗਰ, ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੀ ਤਿੰਨ-ਪੱਖੀ ਏਕਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਸੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅੱਠਵੇਂ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੀ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਆਖਰੀ ਚਾਰ ਆਤਮਿਕ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਪਹਿਲੀ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਵੀ।

ਪਹਾੜ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਪੱਥਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਰਾਜ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਭਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ “ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ” ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਵਜੋਂ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਆਤਮਿਕ ਰਾਜ “ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ” ਸਰਗਰਮ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਝੰਡੇ ਦਾ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਣਾ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੈ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸਲਾਮ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਂ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਬੇਮਾਪ ਉਡੇਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪਹਾੜ ਤੋਂ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਪੱਥਰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਆਤਮਿਕ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਲੋਹਾ, ਪਿੱਤਲ, ਮਿੱਟੀ, ਚਾਂਦੀ, ਅਤੇ ਸੋਨਾ" ਰਾਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ "ਪੁਰਸ਼ ਬੱਚਾ" ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਜਨਮ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਜਨਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। "ਪੁਰਸ਼ ਬੱਚਾ" "ਲੋਹੇ ਦੀ ਛੜੀ ਨਾਲ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ" ਲਈ ਹੈ। ਉਸ ਛੜੀ ਨਾਲ ਉਹ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਰ-ਚੁਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।

ਮੈਂ ਉਸ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਾਂਗਾ: ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੈ, ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈਂ; ਅੱਜ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਮੰਗ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਵਾਰਸੇ ਲਈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਦੂਰੋਂ ਦੂਰਲੇ ਸਿਰਿਆਂ ਨੂੰ ਤੇਰੀ ਮਿਲਕਿਤ ਲਈ ਤੈਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੋਹੇ ਦੇ ਡੰਡੇ ਨਾਲ ਤੇੜੇਂਗਾ; ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁੰਭਾਰ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਵਾਂਗ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦੇਵੇਂਗਾ। ਜ਼ਬੂਰ 2:7-9.

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਜਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਮਰੇੜ ਕੇ ਆਪਣੀ ਹੀ ਨਾਸੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। "ਜਣਿਆ" ਦਾ ਅਰਥ ਜਨਮ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਦੇ ਵੀ ਐਸਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਅਸਤਿਤਵ ਨਾ ਸੀ।

"ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲੋਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਹਟ ਜਾਣਗੇ, ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦੁਰਾਤਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਂਦੇ ਹੋਏ; ਕਪਟ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ; ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਅੰਤਰਾਤਮਾ ਨੂੰ ਤੱਤੇ ਲੋਹੇ ਨਾਲ ਦਾਗਿਆ ਹੋਇਆ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ।" ਪਰਮ-ਤਿਆਗ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਆਖਰੀ ਵਿਕਾਸਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਗੁੰਝਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭੇਦ ਸੰਬੰਧੀ ਕੋਈ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਕ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੂਜੀ ਸੱਚਾਈ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। 'ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਭਗਤੀ ਦਾ ਭੇਦ ਮਹਾਨ ਹੈ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਸਿਆ, ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ।' ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਜੇਹੇ ਹਨ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਅਸਤਿਤਵ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਦਿਵਯਤਾ ਦਾ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਮੁਕਤਿਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਹ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪੂਰਨ ਇਨਕਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਜੰਮਿਆ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਜੋ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਹੀ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਾਰਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।" Signs of the Times, May 28, 1894.

ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦਾ "ਜਣਿਆ ਹੋਇਆ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇੱਕ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ—ਅਜਿਹੀ ਸੱਚਾਈ, ਜੋ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਫਿਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਪਣੀ ਮਨੁੱਖੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਦੁਸ਼ਟ ਆਪਣਾ ਰਾਹ ਛੱਡ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਅਧਰਮੀ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ; ਅਤੇ ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਦਇਆ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਚੁਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਿਮਾ ਕਰੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਨਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹ ਮੇਰੇ ਰਾਹ ਹਨ, ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਆਕਾਸ਼ ਧਰਤੀ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੇ ਹਨ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਮੇਰੇ ਰਾਹ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲੋਂ। ਯਸਾਯਾਹ 55:7-9.

"ਜਣਿਆ ਹੋਇਆ" ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਰੇੜਨਾ ਕਿ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦ ਪਿਤਾ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ, "ਭ੍ਰਮਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ" ਹੈ। ਸਾਡੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਮੈਂ ਕੇਵਲ ਇਹ ਦਰਸਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਬਾਰਾਂ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਉਸ "ਨਰ ਬਾਲਕ" ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣਾ ਸੀ ਜੋ ਲੋਹੇ ਦੀ ਛੜੀ ਨਾਲ ਕੌਮਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਵੀ ਲੋਹੇ ਦੀ ਛੜੀ ਨਾਲ ਕੌਮਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ।

ਬਿਆਤੀਰਾ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੁੜ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਂ ਪਾਪਾਈ ਰਾਜ ਦਾ ਘਾਤਕ ਘਾਅ ਭਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਾਅਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ "ਕੌਮਾਂ" ਉੱਤੇ "ਲੋਹੇ ਦੀ ਛੜੀ" ਨਾਲ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ।

ਅਤੇ ਜੇ ਜਿੱਤਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੌਮਾਂ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿਆਂਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਲੋਹੇ ਦੀ ਛੜੀ ਨਾਲ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ; ਜਿਵੇਂ ਕੁੰਭਾਰ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ: ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 2:26, 27.

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕ, ਜੋ ਬੁਆਤੀਰਾ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਹਨ। ਇਸਤਰੀ ਨੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਸ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਮੇਮਨੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚਲਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਉਹ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੇ ਅੱਗੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ, ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਗੀਤ ਗਾ ਰਹੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਸ ਗੀਤ ਨੂੰ ਉਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖ ਸਕਿਆ, ਜਿਹੜੇ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਛੁਡਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨਾਲ ਅਸ਼ੁੱਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੁਆਰੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਮੇਮਨੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਉਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੁਡਾਏ ਗਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਮੇਮਨੇ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਫਲ ਹੋਣ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 14:3, 4.

ਮਸੀਹ "ਪਹਿਲਾਂ" ਜਨਮਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਮੇਮਨੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚਲਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ "ਅਖੀਰ" ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਮਸੀਹ "ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੋਲ ਉਠਾ ਲਿਆ ਗਿਆ", ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸਾਕਸ਼ੀ ਵੀ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਬੱਚੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਜਣਿਆ, ਜੋ ਲੋਹੇ ਦੀ ਛੜੀ ਨਾਲ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਬੱਚਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੋਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਕੋਲ ਉਠਾ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 2:5।

ਮਸੀਹ, ਸੈਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, "ਯਾਕੂਬ ਦਾ ਹਿੱਸਾ" ਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ "ਉਸ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦੀ ਲਾਠੀ" ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਉਸ ਦਾ "ਯੁੱਧ-ਕੁਹਾੜਾ" ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ "ਜੰਗ ਦੇ ਹਥਿਆਰ" ਵੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ "ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰਨ" ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ।

ਯਾਕੂਬ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਹਨਾਂ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਰਚਨਹਾਰ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਉਸ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਡੰਡਾ ਹੈ; ਸੈਨਿਆਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਜੰਗੀ ਕੁਹਾੜਾ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਹੈਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਾਂਗਾ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 51:19, 20.

ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਲੋਹੇ ਦੀ ਛੜੀ ਨਾਲ ਕੌਮਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਸੀਹ "ਯਾਕੂਬ ਦਾ ਹਿੱਸਾ" ਹੈ, ਪਰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਵੀ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਹੈ; ਯਾਕੂਬ ਉਸ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ। ਵਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 32:9।

ਪਹਾੜ ਵਿੱਚੋਂ ਬਿਨਾ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਉਹ ਪੱਥਰ, ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਪ੍ਰਗਟਤਾ ਹੈ ਜੋ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਯੁੱਧ-ਕੁਹਾੜੇ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਵਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ "ਗਰਮੀ ਦੇ ਖਲਿਹਾਣਾਂ ਦੀ ਭੂਸ਼ੀ" ਬਣਾ ਦੇਣ। ਉਹ ਰਾਜ ਹਵਾ ਨਾਲ ਉਡਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਤਦ ਲੋਹਾ, ਮਿੱਟੀ, ਪਿੱਤਲ, ਚਾਂਦੀ ਅਤੇ ਸੋਨਾ ਇਕੱਠੇ ਹੀ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਗਰਮੀ ਦੇ ਖਲਿਹਾਣਾਂ ਦੀ ਭੁੱਸ ਵਾਂਗ ਹੋ ਗਏ; ਅਤੇ ਹਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਡਾ ਲੈ ਗਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਾ ਮਿਲੀ: ਅਤੇ ਜਿਸ ਪੱਥਰ ਨੇ ਉਸ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪਹਾੜ ਬਣ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਭਰ ਗਿਆ। ਦਾਨੀਏਲ 2:35.

ਔਰਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨੂੰ ਉਸ ਝੰਡੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਜੋ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਬਾਰੂਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸ ਯੁੱਧ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਉਸ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਹਾਨ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਅੰਤ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਬਾਰੂਵੇਂ ਅਤੇ ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਮਹਾਨ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਕੰਮ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ੀ ਮੰਡਲਾਂ ਵਿੱਚ ਯੁੱਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਰਸਾ ਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ "ਅਖੀਰਲੇ ਦਿਨਾਂ" ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਉਸ ਜੰਗ ਦੀ ਚਰਚਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾਵਾਂਗੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਉਸ ਸਵਰਗੀ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਪਰ ਆਉਂਦਾ ਵੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੇਮਨੇ ਵਰਗੇ ਦੋ ਸਿੰਗ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੋਲਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੱਤਾ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਪਹਿਲੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਘਾਤਕ ਘਾਵ ਭਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਹ ਵੱਡੇ ਅਚਰਜਕਾਰੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਅੱਗ ਉਤਾਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਰਨ ਦੀ ਸੱਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਬਣਾਉਣ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਘਾਵ ਲੱਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਣ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸੱਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਬੋਲਣ ਵੀ ਲੱਗ ਪਏ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਰਵਾਏ ਕਿ ਜਿੰਨੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਨਾ ਕਰਨ, ਉਹ ਮਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। ਅਤੇ ਉਹ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ, ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਵੱਡੇ, ਧਨਵਾਨ ਅਤੇ ਗਰੀਬ, ਆਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਗ਼ੁਲਾਮ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਛਾਪ ਲਵਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਵੇਚ ਨਾ ਸਕੇ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਦੇ ਜਿਸ ਕੋਲ ਉਹ ਛਾਪ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਅੰਕ। ਇੱਥੇ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਜਿਸ ਕੋਲ ਸਮਝ ਹੈ ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਅੰਕ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਅੰਕ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅੰਕ ਛੇ ਸੌ ਛਿਆਸਠ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 13:11-18.